

KRAJINNÝ RÁZ A JEHO OCHRANA V RÁMCI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ.

MARTIN HOLÍK

Právnická fakulta / Masarykova univerzita, Česká republika

Abstract in original language

Príspevek sa zaoberá problematikou ochrany krajinného rázu v rámci územného plánovania. Stavební zákon č. 183/2006 Sb. a súvisiace predpisy priniesli dôležité zmeny v oblasti ochrany krajinného rázu, ktorý je bez sporu spoločenskou hodnotou zasluhujúci si ochranu. Cieľom tohoto príspevku je zhodnotenie právnej úpravy ochrany krajinného rázu v rámci územného plánovania.

Key words in original language

Krajinný ráz; územní plánování; nástroje územního plánování; hodnota krajiny; Evropská úmluva o krajíně.

Abstract

The paper deals with the problematic of the protection of the landscape character within the landscape planning. The building act No. 183/2006 Coll. and related regulations laid down the important changes in the area of prevention of the landscape, which is without question the social value deserving the protection. The goal of this paper is the estimation of the legal regulations in this area.

Key words

Landscape character; landscape planning; landscape planning instruments; landscape values; European Landscape Convention.

1. ÚVOD

Krajinný ráz je výslednicí působení mnoha faktorů vycházejících z původních přírodních podmínek území a následně z historického vývoje, v rámci kterého se krajina měnila z krajiny přírodní v krajinu kulturní. Tuto přeměnu je možno vysledovat v rámci širších historických změn ve vývoji společnosti, která krajinu obývala a utvářela. Krajina byla po staletí vnímána především jako funkčně čitelný a tradičně členěný soubor, jehož vznik vycházel a vychází z hospodářské činnosti člověka a způsobu obývání.

Charakter současné krajiny je tak výsledkem složité historické přeměny a představuje bez sporu přírodní a kulturní hodnotu odkazující do minulosti,

kteřá by měla být citlivými přístupy zachována¹. Ochrana krajinného rázu je v současné době velmi živým tématem. Důvodem jsou rychlé, mnohdy živelné změny využití krajiny a zásahu do krajiny v nebývalých rozměrech. Tento rozvoj krajiny a jejich změn by však měl být za pomoci citlivého plánování rozsahu využití krajiny a jejího rozvoje prováděn s ohledem na zachování pozitivních hodnot krajiny a s cílem harmonizace nesourodých prvků v krajině.

Samotná krajina je dána souborem vizuálně vnímaných znaků georeliéfu, vodních toků a ploch, vegetačního krytu a znaků užívání krajiny - hospodářského využití a osídlení. Krajinný ráz vyjádřen subjektivním hodnocením pozorovatele, který své hodnocení může buď zobecnit do racionálních pojmů jako je urbanizovaná, zemědělská či lesní krajina, nebo do pojmů emocionálně zbarvených jako je panenská, tajemná, bizarní krajina.

Subjektivní hodnocení charakteru krajiny se však opírá o vizuální vnímání jednotlivých prvků krajinné scény (terénní a architektonické dominanty, vizuální horizonty, lesy, skalní partie, stromy a skupiny atd.) a jejich následné zhodnocení. Určité soubory znaků krajiny a jejich uspořádání vzbuzují očekávané reakce a hodnocení pozorovatelů. Je možno hovořit o všeobecně přijímaných znacích nebo rysech estetické atraktivnosti krajiny, přičemž se jedná o určité kulturní vzory osvojené v průběhu vývoje společnosti a odlišné pro různé kultury. Na základě uspořádání jednotlivých prvků krajinné scény lze poměrně snadno identifikovat krajinu a její znaky, na základě kterých bude konkrétní krajina obecně vnímána jako např. atraktivní, přírodní či industriální.

Co se právního vymezení pojmu *krajinný ráz* týče, je možno vyjít z definice uvedené v Evropské úmluvě o krajině přijaté v roce 2000 ve Florencii². Tato úmluva přijatá z iniciativy orgánů Rady Evropy vstoupila v platnost 1. března 2004. Od 1. října 2004 se stala úmluva závaznou i pro Českou republiku. Úmluva definuje krajinu jako část území, tak jak je vnímána obyvatelstvem, jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a/nebo lidských faktorů³. Česká republika se v této úmluvě

---

¹ Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, In. Sborník příspěvků z odborného semináře Aktuální problémy ochrany krajinného rázu, Praha: Centrum pro krajinu, 2007 s. 16.

² Weber M., Evropská úmluva o krajině a možnosti její implementace v oblasti koncepčních a plánovacích nástrojů pro realizaci krajinných politik. Urbanismus a územní rozvoj. Ročník X, Číslo 1/2007.

³ Text Evropské úmluvy o krajině je dostupný online na

<http://www.coe.int/t/dg4/cultureheritage/heritage/landscape/VersionsConvention/czech.pdf>.

zavázala právně uznat krajinu jako základní složku prostředí, v němž obyvatelé žijí, jako výraz rozmanitosti jejich společného kulturního a přírodního dědictví a základ jejich identity. Dále se zavázala zavést a provádět krajinnou politiku zaměřenou na ochranu, správu a plánování krajiny, zavést postupy pro účast veřejnosti, místních a regionálních orgánů a jiných stran, které jsou zainteresovány na definování a provádění krajinných politik, začlenit krajinu do svých politik územního a urbánního plánování, do své kulturní, environmentální, zemědělské, sociální a hospodářské politiky, jakož i do ostatních politik s možným přímým či nepřímým dopadem na krajinu.⁴ Tyto požadavky byly především promítnuty do zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „Stavební zákon“). Na druhou stranu je možno podotknout, že Česká republika nedostatečně naplnila požadavek na zapojení veřejnosti do hodnocení stávající a/nebo budoucí kvality krajiny⁵.

Cílem tohoto příspěvku by mělo být krátké zamyšlení nad samotným vymezením krajiny a dále nastínění některých problémů při ochraně krajiny v rámci územního plánování.

2. VYMEZENÍ KRAJINNÉHO RÁZU

V českém právním řádu je pojem krajinný ráz uveden především v § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“), dále ve Stavebním zákoně a v souvisejících vyhláškách č. 500/2006 Sb. a 501/2006 Sb. Zmíněné právní předpisy však používané termíny jako je krajina či krajinný ráz blížeji nespecifikují⁶ a ani neuvádí postup jejich vymezení. Neexistuje jednotný postup či princip vymezení územních jednotek při ochraně krajinného rázu, což vede k rozdílnému vymezení a charakterizaci v různých studiích ochrany krajinného rázu majících vliv na přístup k jeho ochraně.

Většina autorů chápe oblast krajinného rázu jako větší území s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či jen v některé z nich a který zahrnuje více míst

---

⁴ Čl. 5 Evropské úmluvy o krajině.

⁵ Salašová A., Vybrané problémy posuzování krajinného rázu z hlediska potřeb územního plánování, in Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2009, s. 37.

⁶ § 12 odst. 1 ZOPK za krajinný považuje zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti.

krajinného rázu. Je vymezena hranicí, kterou mohou tvořit přírodní nebo umělé prvky nebo jiná rozhraní měnících se charakteristik⁷.

Jakékoliv území může být podrobněji rozděleno na tzv. krajinné celky, které jsou považovány za oblasti krajinného rázu, na které je možno nazírat jako na výřez určité krajiny s charakteristickým estetickým, přírodním, historickým či jiným projevem odlišitelným svou hranicí. Hranici určité krajinné oblasti může tvořit horizont případně přírodní či umělé prvky. V rámci oblasti krajinného rázu se uplatňuje jednotný přístup k jejímu hodnocení, přičemž oblast krajinného rázu je specifikována souhrnem identifikovaných znaků jednotlivých základních charakteristik⁸. Sledované území je poté možno rozčlenit na oblasti dle analýzy základních charakteristik jako jsou: reliéf, zastoupení vegetace v krajině, vodní prvky, historický vývoj území a současné využití krajiny. Hranice vymezených oblastí pak může být dána kombinací jednotlivých nebo dominantních složek⁹.

Na vymezení krajinné oblasti je možno nahlížet z pohledu:

- *vnitřního* - interiérové pohledy, konfigurace jednotlivých složek a prvků vytvářejících vnitřní prostorové vztahy,
- *vnějšího* - vnější pohledové projevy z a do okolní krajiny, průhledy na scenérie, uplatnění dominant a okrajů, otevřenost a horizont.

V rámci tohoto vymezení je kladen důraz na vzájemnou charakterovou odlišnost vymezených územních jednotek, přičemž případ, kdy se dva sousední prostory charakterově neliší, je možno považovat za důkaz jejich chybného vymezení.

Výše uvedený postup tedy umožňuje omezení oblasti krajinného rázu vizuálním horizontem a nabízí tak určitou kompromisní cestu v rámci vymezení krajiny. Ohraničení oblasti krajinného rázu je logické v případě, kdy se krajinný ráz na horizontu viditelně nemění nebo kdy je zapotřebí rozčlenit rozsáhlé území, v němž se charakteristiky pozvolně mění a objektivní hranici charakteru krajiny není možno jednoznačně stanovit.

---

⁷ Bukáček R., Culek M., Vymezování oblastí a míst krajinného rázu a jejich charakterizace pro potřeby územního plánování., in Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2009, s. 37.

⁸ Bukáček R., Culek M., Vymezování oblastí a míst krajinného rázu a jejich charakterizace pro potřeby územního plánování., in Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2009, s. 37.

⁹ Bukáček R., Culek M., Vymezování oblastí a míst krajinného rázu a jejich charakterizace pro potřeby územního plánování., in Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2009, s. 38.

V druhém případě pak může určitý krajinný prvek pomoci k vhodnému vymezení hranice oblasti krajinného rázu. Podobně se k vymezení oblasti krajinného rázu jeví výhodné též využití dvojího pohledu - vnitřního a vnějšího.

Další otázkou při vymezení krajinného rázu je velikost předmětného území. Výše uvedené vymezení oblasti krajinného rázu může vyhovovat jak malému území o rozloze několika desítek km², tak i území o ploše několika desítek tisíc km².

Vymezování oblastí krajinného rázu by mělo vycházet nejen z míry odlišnosti jednotlivých území, ale i z kritérií daných potřebami správní praxe, která potřebuje členit území srozumitelným způsobem. Aby mohly vymezené územní oblasti poskytovat jasný nástroj k ochraně pozitivních hodnot krajiny, musí být jasně charakterizovatelné. Oblast krajinného rázu by tedy neměla mít velikost rozsáhlého území, ale měla by spíše zahrnovat takové území, aby byla zachována jeho přehlednost. Spojením takto jednotlivě vymezených oblastí však může vzniknout charakterově podobný region, který je v hrubších rysech opět identifikován společnými znaky¹⁰.

Úkolem rozčlenění území je vymezení jednotlivých oblastí krajinného rázu na základě členění přírodních, historických, estetických a dalších vlastností území. Za vhodnější se jeví rozčlenění území do menších oblastí krajinného rázu, neboť umožňují jemnější rozlišení odlišností v krajině. Následné sloučení menších jednotek do větších je pak vždy jednodušší. Za vhodnou velikost při vymezení oblasti krajinného rázu bývá považováno území o rozloze několika desítek až stovek km². Toto nevyklučuje vymezení rozlohou malého avšak výrazného území jako je např. Moravský kras o rozloze cca 85 km². Za minimální velikost rozlohy oblasti krajinného rázu je uváděno asi 70 km². Menší území by již měla být považována za krajinné celky, které jsou pak součástí určité oblasti krajinného rázu¹¹.

3. OCHRANA KRAJINNÉHO RÁZU V RÁMCI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Stavební zákon a související předpisy, zejména vyhláška č. 500/2006 Sb., přinesly důležité změny do problematiky ochrany krajinného rázu. Ochrana krajinného rázu se stala nedílnou součástí územního plánování. Stavební

---

¹⁰ Jako příklad může být uvedena Vysočina, která je specifickým regionem tvořeným mnoha oblastmi krajinného rázu, které spojuje převažující reliéf, převažující využití krajiny a její struktura, čas kolonizace a převažující charakter zástavby.

¹¹ Bukáček R., Culek M., Vymezování oblastí a míst krajinného rázu a jejich charakterizace pro potřeby územního plánování., in Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2009, s. 38.

zákon vytvořil podmínky pro vypracování nutných podkladů zabývajících se krajinou ve vztahu k územnímu plánování. Jedná se zejména o územně analytické podklady týkající se krajinného rázu – tzn. vymezení míst a oblastí krajinného rázu, jejich charakteristiky a stanovení podmínek vedoucích k zachování pozitivních hodnot krajiny¹².

Na rozdíl od předešlé právní úpravy, která neobsahovala dostatečnou ochranu krajinného rázu, Stavební zákon ve vztahu k ochraně krajiny:

- umožňuje zabránit masivnímu zastavování volné krajiny a omezuje vzniku živelné výstavby,
- zohledňuje ochranu krajinného rázu v územním plánování.

Je však otázkou, zda je ochrana krajinného rázu v rámci stávající právní úpravy dostatečná a jaká úskalí tato úprava přináší.

3.1 STANOVENÍ PODMÍNEK OCHRANY KRAJINNÉHO RÁZU V RÁMCI TVORBY ÚZEMNÍCH A REGULAČNÍCH PLÁNŮ

S přijetím nového Stavebního zákona a prováděcích předpisů došlo ke změně znění ustanovení § 12 ZOPK, do kterého byl doplněn čtvrtý odstavec, dle kterého se krajinný ráz neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.

Toto ustanovení sice ulehčí práci příslušným orgánům ochrany přírody, kterým po zapracování limitů ochrany krajinného rázu do územního plánu odpadne nutnost posuzování jednotlivých záměrů a jejich vlivu na krajinný ráz. Na druhou stranu je však sporná otázka, zda a jakým způsobem budou příslušní pracovníci pověřených úřadů schopni stanovit ochranné podmínky, které by zajistily ochranu přírodních, kulturních, historických a estetických hodnot vlastního sídla a jeho okolní krajiny, na jejímž vzhledu se obraz daného sídla podílí¹³.

Obtížnost stanovení těchto podmínek je možno spatřovat zejména v nutnosti provedení analýzy hodnocení konkrétního dopadu záměru na krajinný ráz, což může být v běžných podmínkách pověřených úřadů téměř nemožné.

---

¹² Tunka M., Ochrana krajinného rázu z pohledu nového stavebního zákona, in Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2008, s. 11.

¹³ Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, in Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2008, s. 16.

U územních plánů je složitost jejich posouzení dána i nutností stanovení podmínek ochrany krajinného rázu ve stejném měřítku, v jakém je vyhotoven odpovídající územní plán. Toto však může být pro některé exponované lokality nedostatečné. Stavební zákon umožňuje požadovat vypracování regulačního plánu, který umožňuje zpracování podmínek ochrany v mnohem podrobnějším měřítku. Stavební zákon však zároveň ukládá orgánu, který požadavek na zpracování regulačního plánu vznesl, podílet se na něm finančně, což může omezit aplikaci tohoto nástroje v praxi.

Možným řešením je vypracování preventivního hodnocení území pro jednotlivé správní obvody. Při vhodném vymezení oblastí krajinného rázu a významných míst s popisem jejich charakteristiky a stanoveným způsobem ochrany je dostačující jeden společný materiál, který by byl použitelný jak pro stanovení podmínek ochrany krajinného rázu, tak i pro vymezení oblastí a míst krajinného rázu v rámci územně analytických podkladů.

3.2 UMÍSTĚOVÁNÍ STAVEB V NEZASTAVĚNÉM ÚZEMÍ

Ustanovení § 18 v odst. 5 Stavebního zákona uvádí, že v nezastavěném území lze v souladu s jeho charakterem umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepší podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra.

Toto ustanovení tak umožňuje umístit výše uvedené stavby do volné krajiny bez zanesení do územního plánu, což s sebou nese závažné problémy vyplývající z možnosti umístění staveb často velkých rozměrů do krajiny bez jakéhokoliv předchozího koncepčního vyhodnocení.

Stavební zákon sice vytváří podmínky pro vypracování nutných podkladů týkajících se ochrany krajinného rázu. Ve vztahu k územnímu plánování se jedná především o zpracování územně analytických podkladů týkajících se krajiny a o stanovení míst a oblastí krajinného rázu a jejich charakteristiky. Dosavadní praxe však ukazuje nejasnost praktické realizace tohoto procesu, neboť chybí jeho procesní úprava. Lze dovést, že realizace územně analytických podkladů bude spočívat na prvoinstančních orgánech státní správy, což jsou především pověřené obecní úřady III. stupně. Ty však ve

většině případů nedisponují potřebnou odbornou kapacitou k vytvoření potřebných podkladů¹⁴.

Pokud má být takový podklad prakticky využitelný, musí mu předcházet řada průzkumů a rozborů. V rámci jeho zpracování musí být nejen identifikovány znaky a hodnoty krajinného rázu, ale musí být i nalezeny vzájemné vztahy mezi nimi. Na základě toho je pak možné stanovit potřebné podmínky pro ochranu krajinného rázu. Množství práce nutné pro její řádné zvládnutí je však nad časové a mnohdy i odborné možnosti pracovníků obecních úřadů.

Podobným problémem je i stanovení podmínek ochrany krajinného rázu pro územní i regulační plány při jejich projednávání dle § 12 odst. 4 ZOPK. Jako možné problémy se jeví (i) absence metodického pokynu, (ii) nutnost diferenciacie ochrany krajinného rázu v návaznosti na navrhované funkční využití ploch a (iii) stanovení podmínek, jež musí vycházet z analýzy stávajících hodnot krajiny. Pro splnění bodů (ii) a (iii) se předpokládá vysoká odborná znalost, kterou příslušné úřady však obvykle nedisponují.

3.3 HODNOCENÍ KRAJINNÉHO RÁZU V ÚZEMNÍM PLÁNOVÁNÍ

V rámci územního plánování dochází k preventivnímu hodnocení krajinného rázu předmětného území. V rámci územního plánování je nutno pro identifikaci znaků a hodnot krajinného rázu území nejprve analyzovat a zohlednit přírodní rámec krajiny, kulturní přeměnu krajiny v historickém kontextu a stávající stav krajiny¹⁵. V rámci preventivního hodnocení je tedy nutno komplexně vyhodnotit území s ohledem na jeho stávající hodnoty vytvářející krajinný ráz. Výsledek pak lze použít nejen v rámci územního plánování, ale i v jiných koncepčních materiálech a při výkonu státní správy v oblasti ochrany přírody a krajiny.

K preventivnímu hodnocení může docházet na následujících úrovních:

---

¹⁴ Má-li mít takový podklad dostatečnou vypovídací hodnotu a zejména praktickou využitelnost, musí mu zákonitě předcházet v jeho analytické části práce na úrovni průzkumu a rozborů. Součástí práce je nejen identifikace znaků a hodnot krajinného rázu, ale i nalezení vztahů mezi nimi a identifikace měřítka krajiny. Na základě toho je pak možné stanovení potřebných ochranných podmínek. Objem práce je závislý na zvoleném měřítku zpracování předmětného území, což však je nad časové možnosti pracovníků obecních úřadů, kteří musí vykonávat každodenní agendu státní správy. in Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, in Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2008, s. 17.

¹⁵ Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, in Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2008, s. 18.

- Oblast krajinného rázu, kde je rozsah zpracování vztažen k většímu územnímu celku nebo celému regionu (kraj, obec s rozšířenou působností). Výsledné hodnocení je možno využít v zásadách územního rozvoje nebo v územních plánech obcí.
- Specifický krajinný celek, který je tvořen určitou vymezenou částí oblasti krajinného rázu. Výsledné hodnocení je možno použít jako podklad pro tvorbu zásad územního rozvoje a v rámci územních plánů obcí.
- Určité místo krajinného rázu, kdy se bude jednat o detailní zpracování určitého menšího území. Výsledné hodnocení je možno pro zpracování územního plánu obce a regulačního plánu.

Výstupem preventivního hodnocení jsou následující územně analytické podklady uvedené v příloze č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech a územně plánovací dokumentaci:

- oblast krajinného rázu a její charakteristika,
- místo krajinného rázu a jeho charakteristika.

V praxi se bude jednat o grafické vymezení uvedených územních jednotek a zpracování jejich charakteristiky z pohledu ochrany krajinného rázu, a to jak z hlediska ochrany vnitřního, tak i venkovního (ochrana průhledů na typické scénérie).

Jako určité specifikum se jeví hodnocení krajinného rázu na úrovni územního plánu obce, při kterém je nutno pojmout odlišně prostor obce a prostor vytvářející její okolní krajinný rámeček. Vzhledem k tomu, že sídlo je považováno za speciální místo krajinného rázu, je ochrana krajinného rázu sídla zaměřena především na ochranu typických znaků obrazu sídla v krajině, jeho začlenění do krajinného rámce, ochrany specifických vztahů sídla a krajiny¹⁶. Hodnocení území sídla by mělo zohledňovat vývojově odlišné části včetně jejich podílu na celkovém obrazu sídla v krajině, vztahy mezi těmito částmi a podíl volných prostorů a zároveň by mělo obsahovat charakteristiku jednotlivých částí, identifikaci typických znaků a hodnot, ochranné podmínky krajinného rázu a návrh regulativů.

Okolní krajina sídla musí být vždy brána jako součást určité oblasti nebo oblastí, kterých je součástí. Specifické části, které svým rozsahem odpovídají místu krajinného rázu, jsou tak vymezeny a podrobně

---

¹⁶ Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, in Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2008, s. 18.

charakterizovány. Větší prostory by měly být vymezovány jako specifické části oblasti krajinného rázu, vymezené na úrovni regionu nebo alespoň v rámci území obcí s rozšířenou působností.

Základním účelem analytických podkladů týkajících se hodnocení krajinného rázu je udržení a ochrana pozitivně vnímaného obrazu sídla v krajině¹⁷ na úrovni územního a regulačního plánu či větší části krajiny na úrovni Zásad územního rozvoje. Dále by měla být zohledněna ochrana pozitivně vnímaných prvků krajiny s ohledem na zachování nebo zlepšení estetické a přírodní hodnoty krajinného rázu v souladu s § 12 ZOPK. Výsledný podklad by tak měl při zohlednění všech náležitostí při jeho vypracování představovat účinný nástroj pro ochranu krajinného rázu v rámci územního plánování.

Literature:

- A Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, Sborník příspěvků z odborného semináře Aktuální problémy ochrany krajinného rázu, Praha: Centrum pro krajinu, 2008, 85 s., ISBN 978-80-903206-9-7.
- Bukáček R., Culek M., Vymezování oblastí a míst krajinného rázu a jejich charakterizace pro potřeby územního plánování, Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Praha: Centrum pro krajinu s.r.o., 2009, 64 s., ISBN 978-80-903206-0-4.
- Salašová A., Vybrané problémy posuzování krajinného rázu z hlediska potřeb územního plánování, Aktuální otázky ochrany krajinného rázu 2009, Praha: Centrum pro krajinu s.r.o., 2009, 64 s., ISBN 978-80-903206-0-4.
- Tunka M., Ochrana krajinného rázu z pohledu nového stavebního zákona, Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Praha: Centrum pro krajinu, 2008, 85 s., ISBN 978-80-903206-9-7.

---

¹⁷ Bukáček R., Matějka P., Bukáčková P., Ochrana krajinného rázu v územním plánování, in Aktuální problémy ochrany krajinného rázu 2007, Centrum pro krajinu s.r.o., Praha 2008, s. 19.

- Weber M., Evropská úmluva o krajině a možnosti její implementace v oblasti koncepčních a plánovacích nástrojů pro realizaci krajinných politik. Urbanismus a územní rozvoj. Ročník X, Číslo 1/2007.

Contact – email

marlik@seznam.cz